

men ogsaa i Henseende til videnskabelig Indsigt kan hævde sin Plads ved Siden af Formanden og derhos vil kunne træde i hans Sted under et indtræffende Forfald. Da Ministeriet er gaaet ind paa Udvalgets Forslag om Udførelsen af Forretningerne som Protokolfører ved Underretterne, er det heraf en Følge, at der ogsaa maa træffes anden Bestemmelse om Udførelsen af Retskriverforretningerne ved Nævningeretterne, i hvilken Henseende man har troet at kunne tiltræde Udvalgets Forslag og vil det derefter findes, at hele Kapitlet i nærværende Udkast er affattet i Overensstemmelse med Udvalgets Forslag.

Kapitel 2.

Nævninger.

Ministeriet har i det Hele ikke fundet nogen Betænkelighed ved at tiltræde de Forslag som af Udvalget ere stillede med Hensyn til Afgang til at være Nævning. Kun i eet Punkt har man troet at burde fastholde Reglen i det tidligere Udkast, nemlig forsaavidt ved sammes § 27 de af Staten anerkjendte Troesfamsunds Geistlige ikke kunne kaldes som Nævninger. Udvalgets Flertal har foreslaaet, at denne Undtagelse udvides ved istedenfor at sætte „andre Geistlige“, men Ministeriet maa fremdeles fastholde, at det alene ere de af Staten anerkjendte Troesfamsunds Geistlige, der staae i et saadant Forhold til denne, at Undtagelsen kan anses begrundet, ligesom man ikke skjønner rettere, end at den af Udvalgets Flertal foreslaaede Affattelse med Hensyn til den grundlovsmæssigt stedfindende Religionsfrihed, i Anvendelsen vilde lede til forskjellige Tvivl og praktiske Vanskeligheder, da Statsstyrelsen ikke har nogen Kundskab om, hvem der ere Geistlige i de andre afvigende Troesfamsund, eller om Betingelserne for at blive Geistlig i disse.

Da Nævningehvervet efter Ministeriets Opfattelse nærmest maa betragtes som en Statsborgerne i Almindelighed paahvilende Pligt og den i det tidligere Udkasts § 29 hjemlede Fritagelse for Opfyldelsen af denne Pligt er begrundet i de Paagjældendes formodede Mangel

paa Evne til at fyldestgjøre den, maa Ministeriet med Udvalgets Flertal være enigt i, at de i den nævnte Paragraf omhandlede Personer kun bør opføres paa den almindelige Nævningeliste, naar de herom fremsætte Begjæring, idet en modsat Regel, nemlig at de kun skulle fritages, naar de herom fremsætte udtrykkelig Begjæring, let vilde lede til praktiske Vanskeligheder, da Mange uden Tvivl af Ubekjendtskab med Lovens Forskrifter eller af andre Grunde vilde undlade i rette Tid at fremsætte den fornødne Begjæring, uagtet de ingenlunde vare villige til at udføre Nævningehvervet eller i Stand til at gjøre dette uden Opoffelser, som vilde overstige deres Kræfter. Den af Udvalget foreslaaede forandrede Redaktion af den her omhandlede Bestemmelse maa Ministeriet ansee for en Forbedring og er saaledes nærværende Udkasts § 30 i det Hele affattet i Overensstemmelse med Udvalgets eller detses Flertals Forslag.

Det vigtigste Forslag, som af Udvalget er fremsat ved nærværende Kapitel, gaaer ud paa, at de i det tidligere Udkast optagne Bestemmelser om Dannelse af en særlig Nævningeliste ved Siden af den almindelige skulde udgaae.

Ministeriet har nu vel ikke ved de af Udvalget anførte Grunde, der i det Væsentlige gaae ud paa, at det ikke antages, at man ad den Vej vil faae dygtigere og selvstændigere Nævninger, og at der let vilde kunne opstaae et skjævt Forhold mellem Nævninger, som udgik fra forskjellige Rister, kunnet overbevise sig om, at den i det tidligere Udkast foreslaaede Sønbring mellem en almindelig og en særlig Nævningeliste i og for sig skulde være uhenigtsmæssig, og man skal i saa Henseende tilbagekalde i Erindringen, at man vel ikke havde troet, at man paa denne Maade i det Hele vilde faae dygtigere og selvstændigere Nævninger, men at Ministeriet derimod holdt for, at der herved vilde kunne opnaaes nogen Sikkerhed for, at i alt Fald nogle Mænd af en modnere Alder og større Erfaring samt i en mere fremtrædende Livsstilling fik Sæde i ethvert Nævn. Det vides derhos ikke, at den lignende Ordning, der, som bemærket i Motiverne til det tidligere Udkast finder Sted i Skotland, der har